

רע"פ 5158/19 - אברהם עוז זפרני נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון
רע"פ 5158/19

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: אברהם עוז זפרני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי
בנצרת ב-ע"ח 19-06-25654 מיום 17.6.2019
שניתנה על ידי כב' הנשיא א' אברהם

המבקש: בעצמו

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בנצרת (הנשיא א' אברהם) בע"ח 19-06-25654 מיום 17.6.2019, בגדרו נדחה ערעורו של המבקש על החלטות בית משפט השלום בבית שאן (הנשיא ד' פורת) בת"פ 19-02-25697 מיום 9.6.2019 ומיום 22.5.2019.
2. נגד המבקש הוגש כתב אישום לבית משפט השלום בבית שאן המייחס לו עבירה של דיג באמצעות רובה תת ימי ללא רישיון דיג, לפי סעיפים 3(4) ו-10(1) לפקודת הדיג, ועבירה של דיג והחזקה של דגים בגודל קטן מהמותר, לפי סעיפים 6(א) ו-9(א)(7) לתקנות הדיג, 1937 (להלן: התקנות).
3. על פי עובדות כתב האישום, ביום 6.8.2018 בשעות הצהריים דג המבקש דגים מסוג "דקר" יחד עם אדם נוסף מול חוף אכזיב. המבקש דג את הדגים באמצעות רובה דיג תת ימי כשאינו בידיו רישיון דיג אישי, והחזיקם ברשותו אף שגודלם קטן מהמותר לפי התקנות.
4. ביום 22.5.2019 דחה נשיא בית משפט השלום את בקשת המבקש להעביר את מקום הדיון בעניינו מבית משפט השלום בבית שאן לבית משפט השלום בצפת, וזאת "משיקולים כלל מערכתיים ובכדי לקדם את הטיפול בתיק

לטובת המתדיינים באופן מיטבי".

5. בקשת המבקש לעיון מחדש בהחלטה נדחתה ביום 9.6.2019, תוך שצוין כי בית משפט השלום בבית שאן מוסמך לדון בעניינו של המבקש לנוכח מקום מגוריו במחוז צפון בעיר צפת.

עוד נקבע כי בשים לב למכלול טענותיו של המבקש, לרבות מקום מגוריו, מגורי העדים ומקום ביצוע העבירה, ובהתחשב בשיקולים מערכתיים של ייעול וזירוז ההליכים לטובת כלל המתדיינים בתיק לא נמצאה הצדקה לשינוי ההחלטה מיום 22.5.2019.

6. ערעוריו של המבקש על החלטות אלו נדחו בפסק דינו של בית משפט המחוזי מיום 17.6.2019.

נקבע כי אף שמהחלטות בית משפט השלום לא עולה באופן מפורש מה הם אותם "שיקולים כלל מערכתיים" אשר נלקחו בחשבון לצורך הכרעה בבקשה, נראה כי הכוונה לנוהג הקיים לפיו המשיבה מרכזת את כלל כתבי האישום המוגשים על ידי משרד החקלאות במחוז צפון לפני בית משפט השלום בבית שאן.

עוד צוין כי בבקשה להעברת מקום דיון על בית המשפט לאזן בין שיקולים מערכתיים ונסיבותיו האישיות של המבקש - אולם אין בנסיבות המקרה דין כדי להצדיק את העברת מקום הדיון.

7. מכאן בקשת רשות הערעור שלפניי, במסגרתה שב וטוען המבקש כי יש להעביר את מקום הדיון בעניינו לבית משפט השלום בצפת. לטענתו, שגו הערכאות הקודמות משלא העניקו משקל מספק בהכרעותיהם לנסיבות המקרה ובכלל זאת למקום מגוריו ולמקום מגוריהם של עדי התביעה.

לשיטת המבקש, עניינו מצדיק מתן רשות ערעור שכן הוא מעורר סוגיה עקרונית באשר לשיקולים בהם התביעה רשאית להתחשב לצורך בחירת מקום הדיון. לגישתו החלטות הערכאות הקודמות עלולות לגרום לו לעיוות דין לנוכח המרחק הרב בין מקום מגוריו לבית משפט השלום בבית שאן אשר עלול להקשות עליו להגיע לדיונים.

8. לאחר שעיינתי בבקשה ובנספחיה הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות.

9. הלכה היא כי רשות ערעור "בגלגול שלישי" תינתן במשורה ובמקרים נדירים בלבד בהם מתעוררת סוגיה משפטית עקרונית רחבת היקף, או במקרים בהם עולה חשש מפני עיוות דין מהותי או אי צדק קיצוני שנגרם למבקש.

10. עניינו של המבקש אינו נמנה עם מקרים חריגים אלו.

חרף ניסיונו של המבקש לשוות לבקשתו נופך עקרוני, אני סבור כי היא אינה חורגת מדל"ת אמותיו של עניינו הפרטי (ראו והשוו: רע"פ 6314/04 שורץ נ' מדינת ישראל (8.7.2014)).

בית משפט זה פסק זה מכבר כי בהעברת מקום דיון לפי סעיף 49 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 יש לאזן בין שיקולי יעילות של בתי המשפט ובין נוחיותם של הבאים בשעריו (רע"א 7549/11 מדינת ישראל נ' חאמד (23.2.2012)). טענות המבקש בבקשה ממוקדות כולן בסוגיה כיצד ראוי ליישם את אמות המידה שהותוו בפסיקה על עניינו הפרטי - והן אינן מעלות כל סוגיה עקרונית רחבת היקף.

זאת ועוד, איני סבור כי עניינו של המבקש מעלה חשש כלשהו לעיוות דין המצדיק מתן רשות ערעור בגלגול שלישי. אין חולק כי ההחלטה להותיר את מקום הדיון בבית משפט השלום בבית שאן עלולה להסב למבקש חוסר נוחות מסוים לנוכח המרחק ממקום מגוריו. אולם, בנסיבות העניין איני סבור כי יש בכך כדי לפגוע בזכותו של המבקש להליך הוגן - וממילא אין כל חשש לעיוות דינו.

11. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, יא' באב התשע"ט (12.8.2019).

שׁוֹפֵט